

❖ סיפור הרב יוסף אייכלר ז"ל שהיה משובץ אצל סרן מיד לאחד שהגיע לא"י: ידוע שכבר

מהר"א ז"ע היה נדהג בהנהגת פרישות נוראה וכמעט שלא היה אוכל מאומה. פעם

אחת לאחר שביקרו אחד הרופאים שהיה ירא שמים, ציוה עליו הרופא שישתדל בכל יום לאכול עוגה מיוחדת, והרופא הוסיף ואמר שחייב גמור מן התורה לאכול כל יום עוגה זו. באי הבית אפו עבור מרן זי"ע עוגה כזו כפי הוראות הרופא, אך כאשר הגישו זאת לפניו, פנה לאחד מבחורי הישיבה, ואמר לו שעושה אותו שליח שיאכל העוגה במקומו, ואל הנאספים פנה ואמר: עדים אתם שעשיתי כמו שציווני הרופא...

הרה"ח ר' יוסף אייכלר ז"ל ששימש אז בקודש, חרד מאוד לבריאותו של מרן זי"ע, והחליט שיש לבטל את מנהג ה"שליחות" באכילה ושתיה, עד שעלה בדעתו רעיון. הוא ביקש מאחד הבחורים, שלפנות ערב ישאלנו בקול רם לשמע אזניו הטהורות של מרן זי"ע, האם כבר הניח תפילין היום. לפנות ערב, נגש אליו הבחור כמסוכם, ושאל אותו בקול רם: יוסל, הנחת כבר תפילין היום? השיב לו יוסל בקול: עשיתי שליח להנחת תפילין במקומי...

כאשר שמע זאת מרן זי"ע, נחרד והזדעזע עד מאוד איך שגרם ליהודי להימנע מהנחת תפילין, ומיד אמר לו: יוסל, אין שליחות לא באכילה ולא בהנחת תפילין. ומרן זי"ע ביקש מיד שיביאו לו מאותה עוגה, ובירך וטעם קצת...

